

368R1612

N:o L 257/2

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

19.10.68

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 1612/68,

annettu 15 päivänä lokakuuta 1968,

työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽¹⁾,ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

sekä katsoo, että

työntekijöiden vapaa liikkuvuus yhteisön alueella on toteutettava siirtymäkauden loppuun mennessä; tämän tavoitteen saavuttaminen merkitsee, että kaikki jäsenvaltioiden työntekijöiden työhön, palkkaukseen ja muihin työsuhteen ja työllistymisen ehtoihin liittyvä sekä työntekijöiden oikeutta liikkua vapaasti yhteisön alueella palkatun työn saamiseksi koskeva, kansalaisuuteen perustuva syrjintä poistetaan, jollei yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvista rajoituksista muuta johdu,

erityisesti tulliliiton perustamisen kiirehtimiseksi ja yhteisön peruseriaatteiden samanaikaiseksi toteuttamiseksi on annettava ne säännökset, joilla toteutetaan perustamissopimuksen 48 ja 49 artiklan vapaata liikkuvuutta koskevat tavoitteet ja joilla täydennetään niitä toimenpiteitä, jotka on asteittain toteutettu työntekijöiden vapaata liikkuvuutta yhteisön alueella koskevista alustavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen N:o 15⁽³⁾ sekä työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 25 päivänä maaliskuuta 1964 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 38/64⁽⁴⁾ nojalla,

vapaa liikkuvuus on työntekijöiden ja heidän perheidensä perusoikeus; työvoiman liikkuvuuden yhteisön alueella

tulee olla työntekijälle eräs niistä keinoista, joilla mahdollistetaan hänen elin- ja työolojensa parantaminen ja helpotetaan hänen sosiaalista etenemistään samalla tukien jäsenvaltioiden taloudellisten tarpeiden tyydyttämistä; kaikille jäsenvaltioiden työntekijöille on turvattava oikeus itse valita työnsä yhteisön alueella,

tämä oikeus on tunnustettava tekemättä eroa pysyvän työntekijän, kausityöntekijän, rajatyöntekijän sekä sellaisten henkilöiden välillä, jotka harjoittavat palvelujen tarjoamista,

jotta oikeutta vapaaseen liikkuvuuteen voisi käyttää puolueettomien arviointiperusteiden mukaan vapaasti ja arvokkaasti, on turvattava niin tosiasiallinen kuin oikeudellinenkin tasa-arvo kaikessa, mikä liittyy toimimiseen palkatussa työssä ja asunnon saantiin; kaikki esteet työvoiman vapaan liikkuvuuden tieltä tulee poistaa ottaen erityisesti huomioon työntekijän oikeus elää perheensä kanssa ja edellytysten luominen perheen sopeutumiseksi vastaanottavan maan oloihin,

yhteisön työntekijöiden yhdenvertaisen kohtelun periaate merkitsee, että kaikkien jäsenvaltioiden kansalaiset ovat työnsaannin suhteen yhtäläisessä asemassa kotimaisten työntekijöiden kanssa,

on tarpeen tehostaa työnvälitystä ja tasapainon aikaansaamista työmarkkinoilla, erityisesti edistämällä välitöntä yhteistyötä keskustason työvoimaviranomaisten ja alueellisten viranomaisten välillä sekä lisäämällä ja yhteensovitamalla tiedotusta paremman yleiskuvan antamiseksi työmarkkinoista; muuttoa suunnitteleville työntekijöille on säännöllisesti tiedotettava elin- ja työoloista; muutoinkin on suunniteltava toimenpiteet sen varalle, että jossakin jäsenvaltiossa on tai on ennakoitavissa sellainen työmarkkinoiden häiriötilanne, että jollakin alueella tai teollisuudenalalla syntyy elintasoja ja työllisyyttä uhkaava vakava vaara; tällaisissa tapauksissa on ensisijaisena toimenpiteenä välitettävä tietoa, jonka avulla voidaan ehkäistä työntekijöiden siirtyminen kyseiselle alueelle tai kyseiseen elinkeinoon, mutta tarvittaessa on kuitenkin oltava mahdollista tiedotuksen tuloksellisuuden tehostamiseksi väliaikaisesti keskeyttää edellä mainitut toimenpiteet, mistä päätetään yhteisön tasolla,

(¹) EYVL N:o 268, 6.11.1967, s. 9

(²) EYVL N:o 298, 7.12.1967, s. 10

(³) EYVL N:o 57, 26.8.1961, s. 1073/61

(⁴) EYVL N:o 62, 17.4.1964, s. 965/64

työntekijöiden vapaan liikkuvuuden, työllisyyden ja ammatillisen koulutuksen kesken vallitsee läheinen yhteys, etenkin kun viimeksi mainitun tavoitteena on luoda työntekijälle edellytykset toiselta yhteisön alueelta tehdyn työtarjouksen vastaanottamiseen; tämän johdosta onkin välttämätöntä, ettei näitä ongelmia tarkastella erillisinä vaan toisistaan riippuvina ottaen samalla huomioon alueelliset työllisyysongelmat; siksi jäsenvaltioiden pyrkimystä on ohjattava niiden työllisyyspolitiikan yhteensovittamiseksi yhteisön tasolla, ja

neuvosto on lokakuun 15 päivänä 1968 tekemällään päätöksellä⁽¹⁾ ulottanut perustamissopimuksen 48 ja 49 artiklan samoin kuin niiden täytäntöönpanemiseksi suoritettujen toimenpiteiden soveltamisen koskemaan Ranskan merentakaisia alueita,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

TYÖ JA TYÖNTEKIJÄN PERHE

I OSASTO

Työn saanti

1 artikla

1. Jokaisella jäsenvaltion kansalaisella on oltava asuinpaikasta riippumatta oikeus ryhtyä palkattuun työhön ja toimia siinä toisen jäsenvaltion alueella kyseisen valtion kansalaisten työntekoa koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

2. Hänellä on erityisesti oltava sama oikeus ottaa vastaan tarjolla olevaa työtä toisen jäsenvaltion alueella kuin kyseisen jäsenvaltion kansalaisella.

2 artikla

Jokainen jäsenvaltion kansalainen ja jokainen jäsenvaltion alueella toimiva työnantaja voi tehdä voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti työhakemuksia ja -tarjouksia sekä työsopimuksia

ja toimeenpanna niitä edellyttäen, ettei se johda syrjintään.

3 artikla

1. Tämän asetuksen mukaan ei jäsenvaltion lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä taikka hallinnollista käytäntöä saa soveltaa, jos:

- niissä asetetaan sellaisia rajoituksia tai ehtoja työn hakemiselle tai työpaikan tarjoamiselle tai ulkomalaisen oikeudelle ottaa vastaan työtä ja työskennellä, jotka eivät koske oman maan kansalaisia; tai
- niiden yksinomaisena tai pääasiallisena tarkoituksena tai vaikutuksena on, huolimatta siitä, että niitä sovelletaan kansalaisuudesta riippumatta, estää muiden jäsenvaltioiden kansalaisia saamasta tarjottua työtä.

Tämä säännös ei koske tarjotun työn tai tehtävän laadusta johtuvaa kielitaitovaatimusta.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittuihin säännöksiin ja käytäntöihin kuuluvat erityisesti ne, joilla jossakin jäsenvaltiossa:

- a) määrätään erityismenettelystä ulkomaisen työvoiman työhönotossa;
- b) rajoitetaan avoimista työpaikoista ilmoittamista lehdistössä tai muissa tiedotusvälineissä taikka tehdään se riippuvaiseksi muista kuin niistä edellytyksistä, joita sovelletaan kyseisen valtion alueella toimiviin työnantajiin;
- c) asetetaan työnsaannin ehdoksi, että asianomainen on otettu työnvälitysviranomaisen pitämään luetteloon, tai estetään yksityisen henkilön työhön ottaminen, jollei hän asu kyseisen valtion alueella.

4 artikla

1. Lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joilla lukumääräisesti tai suhteellisesti rajoitetaan jäsenvaltiossa ulkomaisten työntekijöiden työhönottoa jossakin yrityksessä, jollakin toimialalla tai alueella taikka kansallisella tasolla, ei sovelleta muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 1

2. Jos jäsenvaltiossa harjoitettavaa toimintaa varten myönnettävän avustuksen saamisen ehtona on, että työntekijöistä tietty vähimmäismäärä on kotimaisia työntekijöitä, rinnastetaan muiden jäsenvaltioiden kansalaiset kotimaisiin työntekijöihin lokakuun 15 päivänä 1963 annetun neuvoston direktiivin⁽¹⁾ säännösten mukaisesti.

5 artikla

Jäsenvaltion kansalaisen on työtä toisesta jäsenvaltiosta hakiessaan saatava siellä samaa apua, jota kyseisen valtion työnvälitysviranomainen antaa oman valtion kansalaisille heidän hakiessaan työtä.

6 artikla

1. Jäsenvaltion kansalaisen ottamiselle työhön toiseen jäsenvaltioon ei saa asettaa sellaisia terveydentilaa, ammattitaitoa tai muuta seikkaa koskevia edellytyksiä, jotka kansalaisuuden perusteella syrjivät heitä toisen jäsenvaltion kansalaisiin nähden näiden hakiessa samaa työtä.

2. Jäsenvaltion kansalainen, joka on saanut muusta kuin omasta valtiostaan olevalta työnantajalta nimenomaan hänelle tehdyn työtarjouksen, voidaan kuitenkin saattaa tutkittavaksi ammatillisen pätevyytensä suhteen, jos työnantaja työtarjouksen tehdessään on nimenomaisesti sitä vaatinut.

II OSASTO

Työskentely ja yhdenvertainen kohtelu

7 artikla

1. Jäsenvaltion kansalaista ei työntekijänä saa kansalaisuutensa vuoksi saattaa toisen jäsenvaltion alueella kotimaisiin työntekijöihin verrattuna eri asemaan työ- ja palvelussuhteen ehtojen suhteen; tämä koskee erityisesti palkkausta, irtisanomista ja työttömyyden sattuessa palkuuta saman alan työhön tai uudelleen työllistämistä.

2. Hänen on saatava samat sosiaaliset ja verotukseen liittyvät edut kuin kotimaisten työntekijöiden.

3. Hänellä on oltava sama oikeus ja yhtäläiset edellytykset kuin kotimaisilla työntekijöillä osallistua koulutuk-

seen ammatillisissa oppilaitoksissa sekä uudelleen- ja jatkokoulutuskeskuksissa.

4. Kollektiivisen tai yksilöä koskevan sopimuksen määräys taikka muu työehtojen sääntelyä koskeva määräys, joka koskee työn saantia, työtä, palkkausta ja muita työehtoja sekä irtisanomista, on mitätön sikäli kuin siinä säädetään tai sallitaan edellytyksiä, jotka asettavat toisten jäsenvaltioiden kansalaiset työntekijöinä eriarvoiseen asemaan.

8 artikla

1. Työntekijällä, joka on jäsenvaltion kansalainen ja työssä toisen jäsenvaltion alueella, on oltava yhtäläinen oikeus ammattiyhdistysten jäsenyyteen ja siihen kuuluvien oikeuksien käyttämiseen, mukaan lukien äänioikeus; häneltä voidaan evätä kuitenkin osallistuminen julkisoikeudellisten elinten hallintoon sekä julkisoikeudellisesti säädetyn tehtävän hoitaminen. Hänellä on oltava vaalikelpoisuus yrityksen työntekijöitä edustaviin elimiin.

Tämän artiklan säännöksillä ei vaikuteta niiden lakien tai asetusten säännöksiin, jotka tietyissä jäsenvaltioissa antavat muista jäsenvaltioista oleville työntekijöille laajemmat oikeudet.

2. Neuvosto tarkastelee tätä artiklaa uudelleen komission viimeistään kahden vuoden kuluttua tekemästä ehdotuksesta.

9 artikla

1. Jäsenvaltion kansalaisella, joka on työssä toisen jäsenvaltion alueella, on asumisen suhteen oltava samat oikeudet ja edut kuin kotimaisilla työntekijöillä, mukaan lukien omistusoikeuden saaminen hänelle välttämättömään asuntoon.

2. Kyseiset työntekijät voivat sillä alueella, jossa ovat työssä, samoin oikeuksin kuin kotimaiset työntekijät ilmoittautua asunnonhakijoiden luetteloon, jos sellainen on, ja saada siitä johtuvat oikeudet ja edut.

Työntekijän perheen, joka on jäänyt lähtömaahan, katsotaan tässä suhteessa kuuluvan sanotulla alueella asuviin, jos kotimaisiin työntekijöihin sovelletaan samanlaista oletusta.

⁽¹⁾ EYVL N:o 159, 2.11.1963, s. 2661/63

III OSASTO

Työntekijän perhe

10 artikla

1. Seuraavilla henkilöillä on kansalaisuudesta riippumatta oltava oikeus tulla asumaan sellaisen työntekijän luokse, joka on jäsenvaltion kansalainen ja työssä toisen jäsenvaltion alueella:

- a) hänen aviopuolisonsa sekä heidän jälkeläisensä, jotka ovat alle 21-vuotiaita tai huollettavia;
- b) työntekijän ja hänen aviopuolisonsa sukulainen ylenevässä polvessa, jos hän on työntekijän huollettava.

2. Jäsenvaltioiden on helpotettava sellaisten perheenjäsenten muuttoa, joita ei ole mainittu 1 kohdassa mutta jotka ovat työntekijän huollettavia tai jotka asuvat lähtömaassa työntekijän taloudessa.

3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa työntekijällä on voitava olla perheensä käyttöön asunto, joka täyttää ne vaatimukset, joita pidetään normaaleina sen alueen kotimaisten työntekijöiden asumisessa, jossa työntekijä on työssä; tällä säännöksellä ei kuitenkaan saa saattaa kotimaisia työntekijöitä ja työntekijöitä, jotka ovat muiden jäsenvaltioiden kansalaisia, eriarvoiseen asemaan.

11 artikla

Jos jäsenvaltion kansalainen on palkatussa työssä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana toisen jäsenvaltion alueella, hänen aviopuolisollaan ja lapsellaan, joka on alle 21-vuotias tai huollettava, on oikeus ryhtyä mihin tahansa palkattuun työhön koko kyseisen jäsenvaltion alueella myös siinä tapauksessa, että he eivät ole minkään jäsenvaltion kansalaisia.

12 artikla

Jos jäsenvaltion kansalainen on tai on ollut työssä toisen jäsenvaltion alueella, on hänen lapsillaan, jos he asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa, oikeus osallistua peruskoulutukseen, oppisopimuskoulutukseen ja ammatilliseen koulutukseen samoin edellytyksin kuin tämän valtion kansalaisilla.

Jäsenvaltioiden on tuettava toimenpiteitä, joilla pyritään turvaamaan näille lapsille parhaat mahdolliset edellytykset osallistua tähän opetukseen.

II OSA

AVOINTEN TYÖPAIKKOJEN JA TYÖHAKEMUSTEN VÄLITTÄMINEN SEKÄ TASAPAINON AIKAANSAAMINEN TYÖMARKKINOILLA

I OSASTO

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö ja yhteistyö komission kanssa

13 artikla

1. Jäsenvaltioiden tai komission on pantava alulle tai toteutettava yhteisesti työllisyyttä ja työttömyyttä koskevia tutkimuksia, joita ne pitävät välttämättöminä työntekijöiden vapaan liikkuvuuden toteuttamiseksi yhteisön alueella.

Jäsenvaltioiden keskeisten työvoimaviranomaisten on toimitettava tiiviissä yhteistyössä keskenään ja komission kanssa tavoitteenaan yhteisin toimenpitein yhteisön alueella välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä aikaansaada työmarkkinoiden tasapaino siten edistämällä työntekijöiden sijoittumista työhön.

2. Tätä varten jäsenvaltioiden on nimettävä erityisviranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia edellä mainituista tehtävistä sekä olla yhteistyössä keskenään ja komission yksiköiden kanssa.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto kaikista näiden viranomaisten nimeämisestä koskevista muutoksista ja komissio antaa muutokset tiedoksi yleisölle julkaisemalla ne *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tietoja vapaaseen liikkuvuuteen ja työntekijöiden työllistämiseen liittyvistä ongelmista samoin kuin yksityiskohtaiset tiedot alueellisesta ja toimialoittaisesta työllisyystilanteesta ja sen kehityksestä.

2. Komissio vahvistaa yhdessä teknisen komitean kanssa tavan, jolla 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on annettava, ja määrääjat niiden antamiselle. Jäsenvaltioiden on työmarkkinatilannetta arvioidessaan noudatettava yhtenäisiä perusteita, jotka komissio vahvistaa neuvonantavan komitean lausunnon saatuaan sen mukaisesti, mihin tekninen komitea on 33 artiklan d alakohdan mukaan toimiessaan päätenyt.

3. Kunkin jäsenvaltion erityisviranomaisten on lähetettävä komission yhdessä teknisen komitean kanssa vahvistaman menettelyn mukaisesti muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisille sekä Euroopan koordinoitavien toimistolle elin- ja työehtoja sekä työmarkkinatilannetta koskevia tietoja, jotka voivat ohjata muiden jäsenvaltioiden työntekijöitä. Nämä tiedot on saatettava ajanmukaisesti säännöllisesti.

Muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisten on varmistettava näiden tietojen laaja leviäminen, erityisesti asianomaisten työvoimaviranomaisten välityksellä ja käyttämällä kaikkia tiedotusvälineitä, jotka soveltuvat kyseisille työntekijöille suunnattuun tiedottamiseen.

II OSASTO

Välitys- ja tasapainottamisjärjestelmä

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden erityisviranomaisten on lähetettävä vähintään kerran kuukaudessa muiden jäsenvaltioiden erityisviranomaisille ja Euroopan koordinoitavien toimistolle selvitys ammattiryhmittäin ja alueittain:

- a) avoimista työpaikoista, joita ei ole voitu eikä oletettavasti voida vastaisuudessa täyttää kansallisilta työmarkkinoilta;
- b) työnhakijoista, jotka ovat ilmoittaneet olevansa valmiita ja kykeneviä ottamaan vastaan työtä toisesta maasta.

Kunkin jäsenvaltion erityisviranomaisten on toimitettava nämä tiedot edelleen asianomaisille työvoimaviranomaisille ja -toimistoille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut selvitykset on lähetettävä 18 kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta sen yhtenäisen järjestelmän mukaisesti, jonka Euroopan koordinoitavien toimisto on vahvistanut teknisen komitean avustamana.

16 artikla

1. Jokainen avoin työpaikka, joka on ilmoitettu jäsenvaltion työvoimaviranomaisille, mutta jota ei voida täyttää sen kansallisilta työmarkkinoilta, ja joka 15 artiklassa tarkoitettujen selvitysten perusteella voidaan täyttää yhteisön muista jäsenvaltioista olevilla työntekijöillä, on annettava tiedoksi sen jäsenvaltion toimivaltaisille työvoimaviranomaisille, joka on ilmoittanut, että sillä on tarjolla kyseisen ammatin työvoimaa.

2. Näiden viranomaisten on lähetettävä ensin mainitun valtion viranomaisille tiedot sopivista hakemuksista. Siitä kun ilmoitus avoimesta työpaikasta on saapunut toiseksi mainitun jäsenvaltion viranomaisille, hakemukset on 18 päivän kuluessa toimitettava työnantajille yhtäläisin etuoikeuksin kuin kotimaisilla työntekijöillä on muiden valtioiden kuin jäsenvaltioiden kansalaisiin nähden.

Mainittuna aikana avoimet työpaikat voidaan ilmoittaa muihin valtioihin kuin jäsenvaltioihin vain, jos jäsenvaltio, jossa avoimet työpaikat ovat, katsoo, ettei alalla ole riittävästi tarjolla työntekijöitä, jotka ovat jonkin jäsenvaltion kansalaisia.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut säännökset eivät koske muiden valtioiden kuin jäsenvaltioiden työnhakijoille tehtyjä työtarjouksia:

- a) jos tarjous on tehty nimeltä mainitulle henkilölle ja on seuraavista seikoista johtuen erityislaatuinen:
 - i) ammattiin liittyy erikoistaitoja, tarjottu työ on luottamuksellista tai on olemassa aikaisempi palvelussuhde;
 - ii) työnantajan ja halutun työntekijän välillä on sukulaisuussuhde tai viimeksi mainitun ja toisen, yrityksessä vakinaisesti vähintään yhden vuoden työskennelleen työntekijän välillä on sukulaisuussuhde.

Edellä i ja ii alakohtien osalta sovelletaan liitteessä olevia määräyksiä;

- b) jos työtarjoukset kohdistuvat yhtenäiseen kausityöntekijäryhmään, josta vähintään yhdelle nimeltä mainitulle ryhmän jäsenelle on tarjottu työpaikkaa;
- c) jos työnantajien työtarjoukset koskevat työntekijöitä, jotka asuvat jäsenvaltion ja sellaisen valtion, joka ei ole jäsenvaltio, välisen rajan läheisyydessä;
- d) jos työnantaja nimenomaan haluaa palkata muusta valtiosta kuin jäsenvaltiosta olevia työntekijöitä yrityksen toiminnan joustavaan jatkumiseen liittyvistä syistä ja työvoimaviranomaiset, pyrittäen turvaamaan kotimaisten tai muiden jäsenvaltioiden työntekijöiden työllisyyden, pitävät sitä perusteltuna.

17 artikla

1. Edellä 16 artiklassa olevat säännökset toimeenpanee erityisviranomaisen. Kuitenkin, jos keskeiset viranomaiset ovat antaneet asianomaisen toimivallan ja jos jäsenvaltion työvoimaviranomaisorganisaatio ja työhönsoitusmenetelmät antavat siihen mahdollisuuden:

a) jäsenvaltioiden alueellisten työvoimaviranomaisten on:

i) välitettävä suoraan avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä tasapainotettava työmarkkinoita 15 artiklassa tarkoitettujen selvitysten ja niiden toimenpiteiden pohjalta, joihin selvitykset antavat aiheutta;

ii) luotava suorat yhteydet välittääkseen:

— nimetyille työntekijälle tarjottuja työpaikkoja;

— yksittäisiä työhakemuksia, jotka on osoitettu tietyille työvoimaviranomaiselle tai tämän viranomaisen alueella toimivalle työnantajalle;

— kausityöntekijöitä, kun työhönottamisen on tapahduttava mahdollisimman nopeasti;

b) kahden tai useamman jäsenvaltion välisen raja-alueen vastuullisten viranomaisten on vaihdettava säännöllisesti tietoja oman alueensa täyttämättömistä avoimista työpaikoista ja työhakemuksista sekä välitettävä suoraan avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia sekä tasapainotettava työmarkkinoita ottaen huomioon maitensa työvoimaviranomaisten kanssa tehdyt järjestelyt;

c) tiettyjen ammattien ja henkilöryhmien omien, erityisen virallisen toimiluvan saaneiden työnvälitystoimien on oltava välittömässä yhteistyössä keskenään.

2. Asianomaiset jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yhteisesti sovitulla tavalla laadittu luettelo 1 kohdassa tarkoitetuista viranomaisista, ja komissio antaa tämän luettelon muutoksineen tiedoksi yleisölle julkaisemalla sen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

18 artikla

Kahden tai useamman jäsenvaltion välisen sopimuksen täytäntöönpanemiseksi perustettujen viranomaisten työhönsoitomenettelyjen käyttäminen ei ole pakollista.

III OSASTO

Toimenpiteet työmarkkinoiden tasapainon säilyttämiseksi

19 artikla

1. Jäsenvaltioilta saatujen tietojen pohjalta laatimansa kertomuksen perusteella komissio yhdessä jäsenvaltioiden kanssa selvittää kahdesti vuodessa:

— yhteisön alueella avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia koskevan välitystoiminnan ja työmarkkinoiden tasapainottamisen tulokset;

— niiden työpaikkojen määrän, jotka on täytetty muiden valtioiden kuin jäsenvaltioiden kansalaisilla;

— työmarkkinatilanteen odotettavissa olevaa kehitystä ja, jos mahdollista, työvoiman liikkuvuutta yhteisön alueella.

2. Jäsenvaltiot ja komissio tutkivat kaikki mahdollisuudet, joilla taattaisiin jäsenvaltioiden kansalaisille etusija avoimia työpaikkoja täytettäessä työpaikkojen ja työhakemusten välisen tasapainon saavuttamiseksi yhteisön alueella. Niiden on toteutettava kaikki asian vaatimat toimenpiteet.

20 artikla

1. Jäsenvaltion, jossa on tai on ennakoitavissa sellainen työmarkkinoiden häiriötilanne, että jollakin alueella tai jossakin ammatissa syntyy elintaso- ja työllisyyttä uhkaava vakava vaara, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä lähetettävä niille kaikki tarvittavat tiedot.

2. Jäsenvaltioiden ja komission on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisön työntekijöille tiedotetaan, etteivät he hakisi työtä kyseiseltä alueelta tai ammatista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu jäsenvaltio voi, tämän kuitenkaan rajoittamatta perustamissopimuksen ja siihen liittyvien pöytäkirjojen soveltamista, pyytää komissiota määräämään 15, 16 ja 17 artiklassa tarkoitettua välitys- ja tasapainottamistoiminnan keskeytettäväksi kokonaan tai osittain palauttaakseen normaalin tilanteen alueelle tai ammattiin.

Komission on päätettävä keskeyttämisestä sekä sen kesto viimeistään kahden viikon kuluttua asiaa koskevan pyynnön saamisesta. Jokainen jäsenvaltio voi kahden vii-

kon määräajassa pyytää neuvostoa peruuttamaan tämän päätöksen tai muuttamaan sitä. Neuvoston on käsiteltävä pyyntö kahden viikon kuluessa.

4. Kun tällaisesta keskeyttämisestä on päätetty, muiden jäsenvaltioiden työvoimaviranomaiset, jotka ovat ilmoittaneet alueellaan olevan vapaata työvoimaa, eivät saa ryhtyä täyttämään avoimia työpaikkoja, jotka 1 kohdassa mainitun jäsenvaltion työnantaja on suoraan antanut niille tiedoksi.

IV OSASTO

Euroopan koordinoitintoimisto

21 artikla

Euroopan työpaikkojen ja -hakemusten välityksen koordinoitintoimiston, joka toimii komission yhteydessä ja jota tässä asetuksessa nimitetään Euroopan koordinoitintoimistoksi, yleisenä tehtävänä on edistää avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välitystä ja työmarkkinoiden tasapainon aikaansaamista yhteisön tasolla. Sen erityisenä tehtävänä on kaikkien tämän asetuksen nojalla komission vastuualueeseen kuuluvien teknisten tehtävien hoitaminen, erityisesti kansallisten työvoimaviranomaisten avustaminen.

Euroopan koordinoitintoimisto laatii katsauksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitetuista tiedoista ja 13 artiklassa tarkoitettujen tutkimusten tuloksista antaakseen tarpeellista tietoa yhteisön työmarkkinatilanteen odotettavissa olevasta kehityksestä; nämä tiedot toimitetaan jäsenvaltioiden erityisviranomaisille sekä neuvoo-antavalle komitealle ja tekniselle komitealle.

22 artikla

1. Euroopan koordinoitintoimiston tehtävänä on erityisesti:

a) yhteensovittaa tarpeelliset käytännön toimenpiteet avoimien työpaikkojen ja työhakemusten välittämiseksi ja työmarkkinoiden tasapainon aikaansaamiseksi yhteisön tasolla sekä seurata tästä johtuvaa työntekijöiden liikkuvuutta;

b) näiden tavoitteiden edistämiseksi pyrkiä yhteistyössä teknisen komitean kanssa toteuttamaan yhtenäiset hallinnolliset ja tekniset toimenpiteet;

c) jos erityinen tarve vaatii, välittää avoimia työpaikkoja ja työhakemuksia yhteistyössä erityisviranomaisten kanssa, näiden hoitamaa välitystoimintaa varten.

2. Euroopan koordinoitintoimisto toimittaa erityisviranomaisille ne työtarjoukset ja työhakemukset, jotka on lähetetty suoraan komissiolle, ja se saa tiedot niiden käsitteystä.

23 artikla

Komissio voi jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovittavalla tavalla ja niiden edellytysten ja menettelyjen mukaisesti, joista päätetään teknisen komitean lausunnon perusteella, järjestää muiden jäsenvaltioiden virkamiehille tutustumis- ja virkamatkoja sekä erikoiskoulutuksen saaneelle henkilöstölle jatkokoulutusohjelmia.

III OSA

KOMITEAT, JOIDEN TEHTÄVÄNÄ ON VARMISTAA JÄSENVALTIOIDEN VÄLINEN TIIVIS YHTEISTYÖ TYÖNTEKIJÖIDEN VAPAATA LIKKUVUUTTA JA TYÖLLISYYTTÄ KOSKEVISSA ASIOISSA

I OSASTO

Neuvoo-antava komitea

24 artikla

Neuvoo-antavan komitean tehtävänä on avustaa komissiota selvittämään perustamissopimuksen soveltamiseen ja sen nojalla toteutettuihin työntekijöiden vapaata liikkuvuutta ja työllisyyttä koskeviin toimenpiteisiin liittyviä kysymyksiä.

25 artikla

Neuvoo-antavan komitean tehtävänä on erityisesti:

a) tutkia vapaata liikkuvuutta ja työllisyyttä koskevia ongelmia osana kunkin valtion omaa työvoimapolitiikkaa jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan yhteensovittamiseksi yhteisön tasolla sellaiseksi, että siten edistetään kansantalouksien kehitystä sekä työmarkkinoiden tasapainottumista;

- b) selvittää yleisesti tämän asetuksen ja sitä täydentävien toimenpiteiden vaikutuksia;
- c) tehdä komissiolle perusteltuja ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi;
- d) komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan antaa perusteltuja lausuntoja yleisistä tai periaatekysymyksistä, erityisesti työmarkkinoiden kehitystä koskevien tietojen vaihdosta, työntekijöiden siirtymisestä jäsenvaltiosta toiseen, ohjelmista tai toimenpiteistä, joiden tavoitteena on ammatinvalinnanohjauksen ja ammatillisen koulutuksen edistäminen vapaan liikkuvuuden ja työtilaisuuksien lisäämiseksi, sekä työntekijöille ja heidän perheilleen myönnettävistä erilaisista avustuksista, mukaan lukien sosiaalihuolto ja työntekijöiden asuminen.

26 artikla

1. Neuvoo-antavassa komiteassa on kustakin jäsenvaltiosta kuusi jäsentä, joista kaksi edustaa hallitusta, kaksi työntekijä- ja kaksi työnantajajärjestöjä.
2. Kukin jäsenvaltio nimeää kutakin 1 kohdassa mainittua ryhmää kohden yhden varajäsenen.
3. Jäsenten ja varajäsenten toimikausi on kaksi vuotta. Sama henkilö voidaan valita uudelleen.

Toimikautensa päätyttyä jäsenet ja varajäsenet jatkavat tehtävissään, kunnes heille on nimitetty seuraajat tai heidät on valittu uudelleen.

27 artikla

Neuvosto nimittää neuvoo-antavan komitean jäsenet ja varajäsenet, ja sen on työntekijä- ja työnantajajärjestöjen edustajia valitessaan pyrittävä saamaan asianmukainen edustus kultakin kyseeseen tulevalta elinkeinoelämän alalta.

Neuvosto antaa luettelon jäsenten ja varajäsenten nimistä tiedoksi yleisölle julkaisemalla sen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

28 artikla

Neuvoo-antavan komitean puheenjohtajana on komission jäsen tai hänen sijaisensa. Puheenjohtaja ei osallistu äänestyksiin. Komitea kokoontuu vähintään kaksi kertaa

vuodessa. Sen kutsuu koolle puheenjohtaja omasta aloitteestaan tai vähintään yhden kolmasosan jäsenistä niin pyytäessä.

Komissio huolehtii komitean sihteeristötehtävistä.

29 artikla

Puheenjohtaja voi kutsua kokouksiin tarkkailijoiksi tai asiantuntijoiksi henkilöitä tai järjestöjen edustajia, joilla on laaja kokemus työllisyyden tai työntekijöiden liikkuvuuden alalta. Puheenjohtaja voi käyttää apunaan asiantuntijoita.

30 artikla

1. Neuvoo-antava komitea on päätösvaltainen, kun kaksi kolmasosaa jäsenistä on läsnä.

2. Lausunnot on perusteltava; lausunnoista päätetään ehdottomalla enemmistöllä asianmukaisesti annetuista äänistä; pyydetessä lausuntoon on liitettävä vähemmistön mielipiteet kirjallisina.

31 artikla

Neuvoo-antava komitea vahvistaa toimintaansa varten työjärjestyksen, joka tulee voimaan, kun neuvosto komission lausunnon saatuaan on hyväksynyt sen. Komitean mahdollisesti siihen tekemien muutosten voimaantulo edellyttää samaa menettelyä.

II OSASTO

Tekninen komitea

32 artikla

Teknisen komitean tehtävänä on avustaa komissiota valmistelemaan, edistämään ja seuraamaan kaikkia tämän asetuksen ja sitä täydentävien toimenpiteiden soveltamiseksi suoritettuja teknisiä ja käytännöllisiä toimenpiteitä.

33 artikla

Teknisen komitean tehtävänä on erityisesti:

- a) edistää ja parantaa yhteistyötä jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kesken työntekijöiden va-

paata liikkuvuutta ja työllisyyttä koskeissa teknisissä kysymyksissä;

- b) laatia menettelyt asianomaisten viranomaisten yhteistoiminnan järjestämiseksi;
- c) helpottaa komissiolle tarpeellisen ja tässä asetuksessa tarkoitettujen selvitysten ja tutkimusten toteuttamisessa tarvittavan tiedon hankintaa sekä edistää tietojen ja kokemusten vaihtoa asianomaisten hallintoelinten välillä;
- d) tutkia mahdollisuuksia teknisellä tasolla yhdenmu-kaistaa ne arviointiperusteet, joita jäsenvaltiot soveltavat arvioidessaan omaa työmarkkinatilannettaan.

34 artikla

1. Teknisessä komiteassa on jäsenvaltioiden hallitusten edustajat. Yhdeksi teknisen komitean jäseneksi hallituksen on nimettävä jompikumpi itseään neuvoa-antavassa komiteassa edustavista jäsenistä.

2. Kukin hallitus nimeää yhden varajäsenen muista neuvoa-antavan komitean jäseninä tai varajäseninä olevista edustajistaan.

35 artikla

Teknisen komitean puheenjohtajana on komission jäsen tai hänen edustajansa. Puheenjohtaja ei osallistu äänestyksiin. Puheenjohtaja ja komitean jäsenet voivat käyttää apunaan asiantuntijoita.

Komissio huolehtii komitean sihteeristötehtävistä.

36 artikla

Teknisen komitean tekemät ehdotukset ja lausunnot toimitetaan komissiolle ja niistä on ilmoitettava neuvoa-antavalle komitealle. Pyydettyäessä ehdotuksiin ja lausuntoihin on liitettävä teknisen komitean eri jäsenten mielipiteet kirjallisina.

37 artikla

Tekninen komitea vahvistaa toimintaansa varten työjärjestyksen, joka tulee voimaan, kun neuvosto komission

lausunnon saatuaan on hyväksynyt sen. Komitean mahdollisesti siihen tekemien muutosten voimaantulo edellyttää samaa menettelyä.

IV OSA

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I OSASTO

Siirtymäsäännökset

38 artikla

Euroopan koordinoitumisto tekee ehdotukset toimenpiteiksi 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen selvitysten laatimista ja edelleen toimittamista varten, kunnes komissio on hyväksynyt 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua yhtenäisen järjestelmän.

39 artikla

Neuvoa-antavan ja teknisen komitean työjärjestyksiä, jotka ovat voimassa tämän asetuksen tullessa voimaan, sovelletaan edelleen.

40 artikla

Kunnes ne toimenpiteet, jotka jäsenvaltiot toteuttavat lokaan 15 päivänä 1968 annetun neuvoston direktiivin⁽¹⁾ mukaisesti, tulevat voimaan, ja sikäli kuin asetuksen (ETY) N:o 38/64 22 artiklassa tarkoitettu työluva on jäsenvaltioiden maaliskuun 25 päivänä 1964 annetun neuvoston direktiivin⁽²⁾ täytäntöön panemiseksi toteuttamien toimenpiteiden mukaan välttämätön oleskeluluvan voimassaoloajan määrittämiseksi ja oleskeluluvan pidentämiseksi, korvaa työnantajalta saatu työhönottotodistus tai palvelustodistus, josta ilmenee työsuhteen kesto, tällaisen työluvan. Jos työnantajan todistuksesta tai palvelustodistuksesta käy ilmi, että työntekijä on otettu työhön tarkemmin määräämättömäksi ajaksi, kyseisellä todistuksella on sama vaikutus kuin pysyvällä työluvalla.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 257, 19.10.1968, s. 13

⁽²⁾ EYVL N:o 62, 17.4.1964, s. 981/64

41 artikla

Jollei jokin jäsenvaltio sen vuoksi, että vaatimus työluvasta on poistettu, enää pysty pitämään tilastoa ulkomaisesta työvoimasta, se voi siihen asti, kunnes uudet tilastointimenetelmät on otettu käyttöön, kuitenkin enintään joulukuun 31 päivään 1969 saakka, pitää tilastoinnin vuoksi voimassa muiden jäsenvaltioiden kansalaisia koskevan työluvavaatimuksen. Työlupa on myönnettävä ilman eri toimenpiteitä, ja se on voimassa, kunnes työluvavaatimus todella poistetaan kyseisestä jäsenvaltiosta.

II OSASTO

Loppusäännökset

42 artikla

1. Tällä asetuksella ei vaikuteta Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen määräyksiin hiili- ja teräsalan ammattitaitoisista työntekijöistä eikä liioin Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen määräyksiin ydinenergia-alan ammattityön saannista, ei liioin näissä perustamissopimuksissa edellytettyihin toimenpiteisiin.

Tätä asetusta sovelletaan kuitenkin edellisessä alakohdassa tarkoitettuihin työntekijäryhmiin ja heidän perheidensä jäseniin, sikäli kuin heidän oikeudellisesta asemastaan ei ole erikseen määrätty mainituissa perustamissopimuksissa tai niitä täydentävissä säännöksissä.

2. Tällä asetuksella ei vaikuteta niihin toimenpiteisiin, jotka toteutetaan perustamissopimuksen 51 artiklan mukaisesti.

3. Tällä asetuksella ei vaikuteta sellaisiin jäsenvaltioille asetettuihin velvoitteisiin, jotka johtuvat:

- erityissuhteista tiettyjen Euroopan ulkopuolisten valtioiden tai merentakaisen alueiden kanssa tai niiden kanssa tehtävistä sopimuksista, jotka perustuvat tämän asetuksen voimaan tullessa olemassa oleviin hallinnollisiin erityissuhteisiin; tai
- tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevista tiettyjen Euroopan ulkopuolisten valtioiden ja merentakaisen alueiden kanssa tehdyistä sopimuksista, jotka perustuvat jäsenvaltiolla niihin oleviin hallinnollisiin erityissuhteisiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 15 päivänä lokakuuta 1968.

Edellä mainittujen maiden tai merentakaisen alueiden työntekijät, jotka ovat palkatussa työssä jonkin jäsenvaltion alueella, eivät voi vedota tämän asetuksen säännöksiin muissa jäsenvaltioissa.

43 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava niiden välillä tehdyt työvoimaa koskevat sopimukset, yleissopimukset ja järjestetyt kirjallisina tiedoksi komissiolle heti allekirjoittamisen jälkeen ennen kuin ne tulevat voimaan.

44 artikla

Komissio toteuttaa tämän asetuksen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet. Tätä varten se toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden keskeisten hallintoviranomaisten kanssa.

45 artikla

Komissio tekee neuvostolle ehdotuksia, joilla pyritään kumoamaan perustamissopimuksen mukaisiin edellytyksiin jäsenvaltioiden työntekijöiden työnsaantiin liittyvät rajoitukset, milloin tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vasta-vooroisessa tunnustamisessa ilmenevät puutteet estävät työntekijöiden vapaata liikkuvuutta.

46 artikla

Edellä III osassa mainittujen komiteoiden hallintomenot sisällytetään Euroopan yhteisöjen talousarvioon komission pääluokkaan.

47 artikla

Tämä asetus on voimassa jäsenvaltioiden alueella ja koskee niiden kansalaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2, 3, 10 ja 11 artiklassa mainittujen poikkeuksien soveltamista.

48 artikla

Tämän asetuksen tullessa voimaan lakkaavat asetuksen (ETY) N:o 38/64 säännökset olemasta voimassa.

Newvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. SEDATI

LIITE

Sovellettaessa 16 artiklan 3 kohdan a alakohtaa:

- 1) ”Erikoistaidoilla” tarkoitetaan hyvää tai erinomaista työhön tai toimialaan liittyvää pätevyyttä, joka edellyttää erityistä kyseisen ammatin tuntemusta; tämä koskee erityisesti kausityöntekijäryhmien työnjohtajia.
 - 2) ”Tarjotun työn luottamuksellisuudella” tarkoitetaan työtä, joka vastaanottavan maan käytännön mukaan edellyttää erityistä luottamussuhdetta työnantajan ja työntekijän välillä.
 - 3) ”Aikaisempi palvelussuhde” on kysymyksessä, milloin jäsenvaltion työnantaja haluaa ottaa palvelukseensa työntekijän, jonka hän on työllistänyt samalla alueella vähintään 12 kuukauden ajan neljän viimeksi kuluneen vuoden aikana.
 - 4) ”Sukulaisuussuhteella” tarkoitetaan työnantajan ja työntekijän välistä pysyvää ensimmäisen tai toisen asteen sukulaisuus- tai lankoussuhdetta sekä kahden työntekijän välistä ensimmäisen asteen sukulaisuussuhdetta.
-